

Sygdomstegn: Sunde dyr vil være opmærksomme på deres omgivelser og på deres artsfæller. De vil komme frem for at jage når der fodres. Dyrene vil ofte holde kroppen hævet over jorden når de jager og bevæger sig omkring. Dyr der ligger fladt mod jorden og virker apatiske bør isoleres og undersøges af kyndige personer. Vildtfangne dyr har ofte indvoldsorm og bør behandles hvis de mister spiselysten, ligger apatiske hen og har flydende afføring. Vildtfangne dyr er også ofte dehydrerede og der bør tilbydes væske fra pipette indtil væskebalancen er på plads igen. Smalfingergekkoer kan, som de fleste andre gekkoer, smide halen, denne vokser ud igen, men ikke lige så pæn som den originale. Dette er ikke et egentligt sygdomstegn, men en tabt hale er alligevel et tegn på at der er noget galt – enten grundet for meget håndtering (stress) eller grundet disharmoni i gruppen af dyr.

Andet: Hos dyrehandlere vil det typisk være vildtfangne dyr man får tilbudt. Disse er ofte ganske billige og kan normalt nemt omstille sig til terrariehold. Det bør dog foretrækkes at anskaffe opdrættede dyr.

Lovgivning: Arten er ikke omfattet af fredningsbestemmelser.

Dansk Amfibiecenter
www.danskamfibiecenter.dk

Denne pasningsvejledning er for hold af krybdyr som hobbydyr. Disse øgler kan evt. holdes forsvarligt på andre måder end beskrevet i denne vejledning.

Ver. 1. 2010. Jan Grathwohl.

Pasningsvejledning for Smalfingergekko.

Foto: Jan Grathwohl.

Videnskabeligt navn: *Stenodactylus sthenodactylus*.

Dansk navn: Smalfingergekko.

Udseende: Smalfingergekkoen er med sine blot 9 cm en forholdsvis lille gekko. Halen udgør ca. halvdelen af længden. Hannerne er typisk noget mindre og slankere i bygning end hunnerne. Arten er yderst variabel i farve og mønster, men typisk er dyrene plettet i brune og gyldne farver. Undersiden er lys til hvid. I modsætning til de fleste andre gekkoer, har smalfingergekkoerne ikke hæftelameller og kan derfor ikke klatre på lodrette flader. Deres tæer er derimod tilpasset et liv på sand og har ved nærmere eftersyn små fremspring, som øger overfladen og forhindrer at dyrene synker ned i sandet. Hovedet er stort og øjnende tilsvarende store i forhold til resten af dyret. Halen er stump og ser næsten ud til at mangle et stykke. Arten kan kun forveksles med andre *Stenodactylus* arter – men typisk er kun *Stenodactylus petrii* også at finde i handlen – og denne ser ganske anderledes ud.

Udbredelse i naturen: Udbredt over det meste af Nordafrika fra Marokko i nordvest til Sudan i Sydøst og den vestlige del af den Arabiske Halvø (Israel, Syrien og Saudi Arabien). Den findes i tør og stenet halvørken med ringe eller ingen vegetation.

Biologi: Smalfingergekkoen er udpræget dæmrings- og nataktiv i naturen. Om dagen gemmer den sig under sten og andre genstande, hvorfra den kommer frem sidst på aftenen for at gå på jagt efter små hvirvelløse dyr. Arten lever i kolonier i naturen. Hannerne pipper med lav frekvens i forbindelse med kurmageriet – og vipper halen op og ned. Når han finder en hun foregår parringen på normal øglemaner, ved at han bider sig fast i hendes nakkeskind og fører sin hale ind under hunnens til kønsorganerne kan nå hinanden. Hunnen graver sine to hårdskallede æg ned i det tørre sand, og fra disse klækker efter 60-70 dage små unger på 3,5 cm.

Hold i terrarium: Smalfingergekkoen holdes let i et tørt terrarium med 5-10 cm sand eller grus som bundlag – dette må gerne være af en type, som kan holde til at der graves huler i det, uden at det styrter sammen. Ovenpå bundlaget kan lægges forskellige skjul, som f.eks. barkstykker, omvendte urtepotter eller hvad man ellers måtte finde dekorativt. Planter er ikke nødvendige. Terrariet til en lille gruppe på 3-5 dyr bør være ca. 40 x 30 x 30 cm (l x d x h). Terrariet bør opvarmes via en spotpære, så der opstår en varmeplads på op til 40 °C, hvor dyrene vil søge varme. Resten af terrariet bør være ca. 25-28 °C varmt om dagen. Om natten slukkes lyset og temperaturen falder til 20-22 °C. Dyrene drikker sjældent, så vandbehovet kan ved velfungerende dyr klares ved at dusche let 1-2 gange om ugen, uden at terrariet dog der-ved skal blive vådt.

Foder: Da dyrene ikke er særlig store, skal foderet naturligvis tilpasses dertil. Ligeledes skal foderet helst holde sig til bunden. Til voksne individer anbefales f.eks. fårekylinger, kakerlakker, melorm og voksmøl i passende størrelse – hvilket typisk vil sige op til ca. 1-1,5 cm i længde. Melorm bør tilbydes når de lige har skiftet ham, så deres skal ikke er for hård – da de ellers kan være svære for gekkoerne at fordøje. Unger bør fodres med lignende foder, blot i miniaturestørrelse – f.eks.

nyklækkede fårekylinger. Bananfluer anbefales ikke, da dyrene ikke synes at vokse særlig godt på dette foder. Dyrene bør fodres 3-4 gange om ugen. Foderdyrene bør rystes i vitaminer og mineraler en gang om ugen for at sikre at gekkoerne får de vitaminer og mineraler de har brug for. Derudover kan man sætte en skål ind med knust kalk, som de kan spise fra ved behov. I naturen er arten nataktiv, men i terrariet er arten ofte også fremme om dagen – i særdeleshed når der er foder.

Hold med andre dyr: Det kan ikke anbefales at holde smalfingergekkoer sammen med andre arter. Det kan derimod stærkt anbefales at holde arten i grupper, med en han og flere hunner – arten adskiller sig fra de fleste andre gekkoer derved, at det endda er muligt at holde flere hanner i samme terrarium uden at dette normalt giver problemer (dyrene bør dog naturligvis holdes under observation, så en han der bliver holdt nede kan isoleres).

Adfærd: Arten har en pudsigt jagtadfærd, hvor halen bevæges i slangende bevægelser medens gekkoen lister sig ind på sit bytte. Står byttedyret stille, gør gekkoen det samme indtil den er tæt nok på til at kunne afmåle den præcise afstand til fangsten. Betydningen af denne adfærd er ukendt, men det kan tænkes at fastholde byttet i en form for trance.

Giftighed: Ikke giftig.

Levealder: Ved korrekt hold bør arten kunne blive 5-10 år i fangenskab.